Ч. 139. Четвер 6 липня (23 червня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостврах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вибори до ради державної. — Справи парляментарні. — Справа марокканьска.

Нині вже звістні всі висліди виборів з цілої Галичини. Подаємо отсе висліди з 6 округів всхідної Галичини, які наспіли вчера по виданю часописи.

Округ 51. (Сянік-Риманів-Лісько). Голосувало 23.448. Стан. Старовейский (поль. конс.) 10.611, др. Володим. Курилович (моск.) 8614, др. Ром. Залозецкий (укр.) 4213.

Вибрані: Старовейский і др. Курилович.

Округ 54. (Дрогобич-Турка.) Тимчасове обчислене. Голосувало 37.393. Брон. Осуховский (поль. конс.) 13.425, Сем. Вітик (укр. соц.) 12.121, о. Ів. Яворский (укр.) 11.841.

Вибрані: Осуховский і Вітик.

Округ 55. (Долина-Калуш-Надвірна). Голосувало 40.871. Юл. Романчук (укр.) 14.802, др. Лагодиньский (укр. рад.) 13.722, Зараньский (поль. дем.) 12.347.

Вибрані: Романчук і Лагодиньский.

Округ 63. (Золочів-Камінка-Перемишляни). Голосувало 32.613. Дембский (поль. нар. дем.) 13.628, Сінґалевич (укр.) 12.098, Марків (моск.) 6.887.

Вибрані: Дембский і Сінґалевич.

Округ 62. (Жовків-Рава-Яворів). Голосувало 45.243. Дністряньский (укр.) 16.643, Висоцкий (поль. конс.) 14.793, Лабенский (моск.) 14.177.

Вибрані: Дністряньский і Висоцкий.

Округ 66. (Бережани-Рогатин). Голосувало 33.895. Др. К. Левицкий (укр.) 14.081, Т. Старух (укр.) 12.592, Сеник (моск.) 7.162.

Вибрані: К. Левицкий і Старух.

Дня 17 с. м. відбуде ся перше засідане обох палат державної ради: палата послів збере ся о год. 10 рано, палата панів відбуде засідане по полудни.

В президиї палати панів не буде ніяких змін. Президентом знов буде іменований кн. Віндішґрец, віцепрезидентами кн. Шенбурґ і кн. Фірштенберґ.

В палаті послів на першім засіданю провід обійме як президент з віку пос. Фукс, котрий має 72 літ і після дотеперішних обчислень є найстаршим членом нововибраної палати послів. Що-до вибору президиї палати послів, справа представляє ся так: Коли-б в теперішнім парляменті удержало ся правило, яке в попереднім перляменті поставили християньско-социяльні, що президента визначує з поміж себе найчисленнійший клюб, то тепер то право припало би німецкому національному Союзови. Коли би Союз хотів з того права скористати, — що ще не відоме — то як кандидатів вказують на Штайнвендера, Сільвестра або Доберниґґа. Однак в кругах Союза появляє ся також думка, щоби з політичних і тактичних причин оставити президентуру на дальше христ.-соц. клюбови. В такім випадку христ.-социяльним кандидатом на президента був би Ебенгох.

Підчас авдиенциї бар. Ґавча у Цісаря обговорено докладно основні точки престольної промови, а також проґраму літної сесиї парляменту. Кажуть, що літна сесия була буде коротка і тревала би найдальше до перших днів серпня. На однім з перших засідань бар. Ґавч виголосить проґрамову промову, після якої наступила би деклярацийна дебата. На літній сесиї правительство внесе тілько найконечнійші предложеня, отже найперше предложить парляментови до полагодженя розпорядженя, видані на основі §. 14, а опісля предложеня в справі банковій, суспільного обезпеченя і італіяньского правничого відділу, вкінци новелю до водного закона.

Поки що бар. Ґавч збирає ся вести переговори з клюбами, а саме в такім порядку: з ческим клюбом, з християньско-социяльним Союзом і з польским Колом.

---

5)

Істория одної комуни.

(З росийского — І. Н. Потапенка).

(Дальше).

Кирдяга удав ся до господині і приніс величезні цьвяхи та молоток, котрим почав вбивати цьвяхи в стіни. По хвили наша комната мала вигляд склепу з тандитою. На цьвяхах висів весь наш статок: сорочки, біле та инші части нашої скромної ґардероби. Не був то зовсім живописний вид, але завдяки розвішеню по стінах нашої одежі комната набрала вигляду льокалю замешканого. Глянувши на стіни, кождий мусів прийти до пересьвідченя, що в комнаті тій мешкають єства, приналежні до людского роду.

Підчас дальшого уладжуваня нашої оселі утворено спільну бібліотеку, а то: всі книжки, які кождий з нас мав, зложено до одного кута. Притім показало ся, що Кирдяга не мав ані одної книжки. Зрештою не мав він властиво ніякого предмету крім одежі. Ціле своє майно носив на собі.

Одно було безперечно потішаючим, а то, що наша комната була дуже тепла. Піч розгрівала ся, коли дячиха палила під бляхою в сусідній комнаті. Тому, що дячиха випікала хліб до сьвяченя в церкві, а того хліба треба було дуже богато, то в печи палило ся цілий день, а ми користали з того огня і не палили зовсім у себе.

По докучливім холоді в нашім давнім мешканю теперішне тепло було для нас одним з поважних умов щастя, отже мимо многих недостач, ми чули ся дуже вдоволеними на новій оселі.

Розпочало ся житє на комуністичних основах, але заки опишу єго подробиці, мушу познакомити близше читача з членами нашої комуни.

Походжене Феді Будкевича не окривав уже сумерк тайни. Тайною було лише положене справ єго батька. Справи ті не були правдоподібно дуже чисті. Не без причини мовчав Федя завзято, коли ми порушили ту справу. Однак та обставина не повинна кидати найменшої тіни на мого приятеля, котрий був і лишив ся найчеснійшою людиною.

Ситуацию погіршав факт, що батько єго мав богато доньок, котрі, розумієть ся, треба було удержувати з кривдою для Феді. Тому власне треба приписати, що бідний мій приятель, Федя Будкевич, провівши дитинні літа в достатку і вигодах, не мав в двайцятім році житя нічого, крім одної пари штанів, маринаркп, переробленої власноручно з ґімназияльного мундурка, відомого плаща з чорними шнурами, подушки, ковдри і трохи біля та мусів дбати сам про власне удержане.

Що-до члена комуни Ягайлонова, то він був ще нещасливійшою жертвою судьби. Батько єго був досить заможним властителем земским, мешкав стало в Москві, вів отвертий дім і дбав о старанне виховане сина. Підкопавши значно свій маєток житєм над стан, не опустив руки безрадно, але приступив до якогось підприємства, котре по єго думці мало обсипати золотом цілу родину, а також запевнити добробут синови.

Одного гарного ранка користне підприємство упало і батько Ягайлонов пересьвідчив ся, що всі єго надії розвіяли ся.

Якось недовго по тім показало ся, що довги перевисшають вартість села і родині не лишило ся буквально нічо. Доведений до розпуки, батько, не думаючи богато, пальнув собі в лоб, а жінку і сина лишив на ласку Провидіня.

Ягайлонов пішов тоді до семої кляси ґімназияльної. Треба було покинути Москву і перенести ся до запалого повітового міста, де мати мала старий дімок. Там мати робила надлюдскі зусиля, щоби дати змогу укінченя ґімназиї свому одинакови і осягнула своє. Марний, слабовитий хлопець, по недавно перебутій маєтковій катастрофі і зовсім неприготований до самостійної житєвої боротьби, прибув до столичного міста. Мати могла здобути ся ледви на сім рублів місячної запомоги для сина і та квота була одиноким фондом бідака.

Таке було положене Ягайлонова.

Про становище християньско-социяльних подає ось які інформациї кореспонденция „Austria“: Як відомо, одною з перших точок програми діяльности бар. Ґавча є переведенє німецко-ческої угоди. Від того, чи єму удасть ся перевести сю угоду, залежить дальша доля парляменту і правительства, а в великій мірі також дальший розвиток внутрішного політичного житя Австриї. Однако нема причин бояти ся, щоби та угода наступила коштом Німців, бож бар. Ґавч буде правити передовсім як урядник з урядниками і з огляду на те певне буде зберігати адміністрацийну безсторонність. Коли удасть ся перевести німецко-ческу угоду, тоді наступить парляментаризация кабінету. Однако про особисту коаліцию не може бути мови. Що до становища христ.-соц. сторонництва супротив нового кабінету, то передовсім треба заждати на ухвалу парляментарного клюбу, який ще не уконституувався ся. В кождім разі в парляментарних кругах числять на те, що колиб навіть христ.-соц. партия перейшла до опозициї, то не перестане бути партиєю державною, то значить, що не буде відмовляти державі того, що їй належить, і буде голосувати за державними конечностями. Христ.-соц. партия не хоче бути опозицийною за всяку цїну і нїколи не буде вести такої опозициї, як прим. соц.-дем. клюб, тілько застерігає собі вільну руку.

Урядове повідомленє Німеччини під адресою держав о висилці канонірки до Аґадір має отсей зміст: Німецкі фірми, які ділають в полудневім Марокку, а іменно в Аґадірі і околици, є занепокоєні забуренєм серед племен, що мало своє жерело здає ся у випадках в инших частях краю. Звернули ся отже до цісарского німецкого правительства з просьбою о охорону житя і майна. На їх просьбу вислало правительство до Аґадіру канонірку, щоби в конечній потребі нести німецким горожанам і союзникам поміч і оборону. Коли тілько настане в Марокку спокій і порядок, німецкий корабель, що прибув для охорони, виплине з марокканьскої пристані.

„Times“ пише: Німецкий крок в Марокко не повинен витворити небезпечного положеня, коли париску заяву німецкого амбасадора і голос „N. Allg. Ztg.“ можна уважати за поважні. Мимо сего „Times“ уважає, що сей крок є пригривкою до загального відновленя марокканьского питаня. В кождім разі Франция знає, що Анґлія займе то саме становище як і доси. „Daily Chronicle“ боїть ся, що висилка німецкої канонірки до Аґадір буде некористною для міжнародного положеня, сподіває ся однак, що Франция в сїй справі заховає потрібний спокій. „Morning Post“ нападає на німецку політику і закидує Німцям, що потоптали акт з Альґесірас. „Daily Mail“ запевняє, що сей акт не потоптала Німеччина, але Франция занятєм Фезу. Не можна закинути Німеччинї, що робить з поспіхом, бо іспаньска акция випередила еї о кілька тижднів, а французка о місяць. „Daily Graphic“ закидує Франциї, що не порозуміла ся перед походом до Фезу. „Standart“ сподіває ся, що тепер не буде поважної кризи. Було се до передвидженя, що заключені акти в Альжесірас не будуть довго тревати. Коли марокканьске питанє потребує нового управильненя, то інтересовані держави повинні скоро взяти ся до діла в приязнім і мировім дусі.

Новинки.

Львів, 5 липня 1911.

— **Іменованя.** Краєва дирекция скарбу іменувала офіцияла рахункового, Адама Суходольского, ревідентом рахунковим в IX клясї ранґи.

— **Будівельна катастрофа.** З Київа доносять, що при ул. Львівскій велика частина нововибудованої 5-поверхової камениці завалила ся, засипуючи богато робітників. Огнева сторожа взяла ся до ратунку і добула з під румовища 25 осіб. Чотири робітники погибли, 10 осіб тяжко ранених.

— **Самоубийство ґімназиястки.** В самоубийчім намірі вистрілила до себе у Львові 16-лїтна ґімназиястка Бронислава П. Револьверова куля перешила її грудь на скрізь. По тимчасовім заосмотреню відвезено еї до шпиталя. Причиною самоубийства мав бути лихий вислїд клясифікациї.

— **Катастрофа на кладовищи.** З Праги доносять, що підчас церковного торжества в Виноградах при дуже численній участи населеня завалили ся дошки над гробівцем. 7 жінок упало до 4-метрової ями. Одна з жінок дізнала потрясеня мозку і тяжких покалічень. 4 инші лекше потовчені відвеземо також до шпиталю. Дві лишать ся на лїченю дома.

— **Убийство та самоубийство.** З Долини доносять про убийство і самоубийство, якого допустив ся лїсничий Ігнатий Стрільбицкий в Мізуни. Стрільбицкий осів там від 4 місяців враз з жінкою родом Француженкою. В останних часах замітили его товариші в нїм незвичайне зденервованє до тої степени, що почали побоювати ся о его житє. Побоюваня показали ся оправданими. В ночи з 30 червня на 1 липня служниця, котра рано як звичайно, подала ся до мешканя Стрільбицких, побачивши дим, що виходив з нутра, думала, що се пожар і заалярмувала постерунок жандармериї просьбою о як найскоршу поміч. Коли однак в кілька хвиль пізнїйше дістали ся до мешканя побачили в спальнї біля ліжок тїла Стрільбицкого і жінки, вже майже застилі, а побіч них мавзерівский карабін. Здаєть ся, що С. убив вперед жінку, а відтак обливши нафтою і підпаливши дещо з хатної обстанови, убив себе вистрілом в уста.

— **Стріли до бальона.** Німецкий лїтач Ґеріке піднїс ся з Берлина бальоном в напрямі на всхід і заніс ся вітром аж на российску границю. Тоді почали летїти до него стріли. Российска сторожа дала до него кільканайцять стрілів. Лїтач намагав ся перелетїти на свій бік, але вітер заносив его все за российску границю. А за кождим разом повтаряли ся стріли. Ґеріке укрив ся в своїй лоди і аж по якімсь часї дістав ся ледве на пруску область.

— **О молитву за царя.** Российске мінїстерство просьвіти звернуло ся до ґубернаторів з докором, що по парохіях при „Сьвятий Боже“ занехано співати послїдну строфку, в котрій є молитва за царя і династию. Мінїстерство пригадує, щоби парохи і урядники пильнували співаня тої строфки.

— **Засуд в процесі українських студентів.** Вчера рано о год. 9·30 явив ся на салї трибунал і приступив до перечитуваня спису обжалованих, з якого показало ся, що кількох з поміж них на відчитанє присуду не явило ся.

По ухваленю против неприсутних заочности, предсїдатель трибуналу відчитав присуд. В нїм узнав трибунал всїх обжалованих винними: а) що дня 1 липня 1910 всї в змові через битє шиб, ломанє катедр і т. д. злобно ушкодили чужу власність (§ 85 б. з. к.), б)

Приступаючи до житєписи основателя нашої комуни, Кирдяги, я немов тремчу. Та особистість викликувала у мене все якесь дивне почуванє. Було в нїй всьо — не бракувало єму рішучости, не вагував ся нїколи перед нїчим, брав всьо перебоєм. А коли бачить ся, що чоловік сьміло йде до цїли, з повною сьвідомостию своїх прав, хотяй би єму тї права не належали ся, усуваєш ся на бік і пускаєш того чоловіка.

Кирдяга походив з духовної родини. Висказував ся про се трохи инакше; говорив звичайно про себе, що він „божого походженя“. Менше більше так оповідав своє житє:

Моїх родичів я нїколи не бачив. То значить, бачив їх мабуть бездушними очима ранного дитиньства, але то не числить ся. А що мій батько сповняв обовязки сїльского захристияна, отже мусів бути високий, худий і похилений; мусів мати рідку борідку (густа борода не відповідна для низшого слуги Божого), тонка коса спадала єму певно на шию, читав і співав в церкві тонким голосом, при стрічі з деканом усував ся на бік, о пів верстви здіймав перед ним шапку, а коли ставав перед лицем архиєрея, забув язика в роті і ставав ся немовою.

У хвилях вільних від церковних занять упивав ся, як можна здогадувати ся, з огляду на звичай, який паннує в тім станї, однак взагалі був шанованим чоловіком, що заслугує на добру згадку. Таким я собі єго уявляю. Що до моєї матери, то не була она нїяк подібною до нашої достойної господинї, дячихи, пекарки хлїба на церковні потреби. Наша господиня не лише пережила свого чоловіка, але, як бачите, мої приятелї, наслїдком ласки, якою надїляє еї природа, пригадує сильно своїми формами добре виросле тїсто, призначене на церковні хлїби. А мою матір я уявляю собі незвичайно блїдою, худою женщиною, немов стебло трави, що росте дико на наших полях, званої „тонконогою“. Захристиян в нетверезім станї бив еї, а коли витверезив ся, жалував свого поведеня і говорив до неї: „Ах, ти моя бідненька сирітко...“

Отсе витвори моєї фантазиї, що заступають менї родичів, котрих я не бачив сьвідомими очима. Наступають дитинні лїта. Товариші! Коли ви цїкаві дізнати ся, як они минули, то скажу вам коротко: бито мене всюди і на всї способи. Щипали мене в лиця і в боки, копали ногами, у всї можливі місця, витягали менї уха і волосє, не жалували менї щиглів в ніс і инші надаючі ся до того части лиця. Хто мене бив? — спитаєте. Або я знаю? Певно добрі свояки, що взяли мене на вихованє по смерти моїх родичів.

Надійшли потім лїта науки. „О, щаслива, безповоротна поро дитиньства! Якже тебе не любити, не снити про тебе!“ — задеклямував нагло з патосом Кирдяга, сьміючись гірко. — Ех, товариші! Думаю, що якби творець тих слів похвальних був на моїм місци, то сказав би певно: „Проклята, сто разів проклята поро дитиньства. Нехай тебе чорти возьмуть!“ Віддано мене, приятелї, на державний кошт до бурси, де живлено мене стухлими рибами і сьвіжими караконами, вбивано силоміць в мій мозок грецкі і латиньскі мудрощі, а били й били на всї боки, били мене анатомічно, бо не було анї одного непобитого місця на моїм тїлї, а бив кождий, хто мав охоту, кого свербіла рука і хто мав час бити. О так, щасливі, безповоротні лїта дитиньства, нехай чорт возьме! Всїляко очевидно буває: для одного дитинні лїта щасливі, для иншого знов прокляті...

Однак я вийшов цїлий і, як бачите, виріс на незгіршого великана; все таки школа зробила вплив на мою вдачу. Я зрозумів, що є один рід людий, котрим дано всьо, они не потребують журити ся нїчим; але є другий рід людий, обезнаслїдженних і їм лишаєть ся проста фільософія: хапай всьоди, де лише лучає ся нагода.

Остаточно семинарийна мудрість обридла менї так дуже, що я забрав свої папери, зрік ся удержаня на кошт правительства, хотяй харч в послїдних часах поправив ся, і удав ся до університету. А тепер, товариші, як вам відомо, не маю нїчого крім тої сорочки, що лежить нинї на моїм тїлї, розвиненім крепко і здорово, наперекір здоровому розумови. Мушу відживляти та огрівати то тїло, бо навіть в сьв. письмі сказано: „Нїхто свого тїла в ненависти не має, але живить та огріває его“.

Таке було житє заложителя нашої комуни, Кирдяги.

(Дальше буде).

що в змові через своє ділане на університеті викликали небезпечність для житя, понадто окремо обжалованих Охримовича і Решетила, що носили оруже без дозволу.

За то трибунал вимір обжалованим отсї кари:

По 3 місяці вязниці: 1. Микола Залізняк студ. прав (по відсидженю кари мають єго видалити з границь Австриї), 2. Осип Охримович, студ. IV. р. прав, 3. Павло Решетило, студ. теол., 4. Денис Сумик, студ. мед. і 5. Осип Задурович, без занятя.

По одному місяцеви вязниці: 1. Володимир Андрасевич, слух. II. р. теольоґії. 2. Роман Бардин, слух. I. р. філ. 3. Володимир Бемко, слух. I. р. прав. 4. Михайло Білик, студ. I. р. філ. 5. Михайло Бігун, абіт. ґімн. в Стрию. 6. Йосиф Білоговка, б. студ. теольоґії, 7. Михайло Боднар, студ. I. р. теольоґії. 8. Адам Богусевич, студ. III. р. прав. 9. Осип Бокшований, студ. політех. 10. Іван Хичій, студ. I. р. прав. 11. Григорий Хитренький, студ. II. р. прав. 12. Теодор Дацьків, студ. I. прав. 13. Рудольф Дробенко, студ. I. р. прав. 14. Андрій Дзіваковский, студ. II. р. філь. 15. Михола Федюшка, студ. II. р. філ. 16. Михайло Ґера, без занятя. 17. Володимир Ґіжовский, студ. III. р. прав. 18 Олександер Гарасимів, абіт. ґімн. 19. Микола Гамрацей, абіт. ґімн. 20. Лев Галас, студ. політех. 21. Іван Гинилевич, абіт. ґімн. 22. Володимир Гузар, студ. II. р. прав. 23. Тад. Яримович, без занятя. 24. Богдан Юліян Яворский, б. студ. прав. 25. Мик. Кавацюк, аб. ґімн. 26. Клим. Коник, без занятя. 27. Дмитро Колісняк. 28. Ігн. Колцуняк, студ. політ. 29. Юліян Колцуняк, ст. II. р. прав. 30. Семен Коломийчук, аб. ґімн. 31. Тимотей Крохмальний, студ. I. р. медицини. 32. Ол. Крук, аб. ґімн. 33. Антін Крушельницкий, студ. філ. 34. Вас. Цмайло Кульчицкий, студ. прав. 35. Кульматицкий. 36. Ярослав Кирчів, студ. II. р. прав. 37. Роман Леонтович, без занятя. 38. Ілярий Левицкий, студ. політ. 39. Йосиф Ліщиньский, б. студ. прав. 40. Йосиф Лозиньский, аб. ґімн. 41. Константин Личковский, студ. I. р. прав. 42. Мик. Тадей Матейко, аб. ґімн. 43. Вас. Марущак, аб. ґімн. 44. Константин Мельник, студ. прав в Кракові. 45. Мирон Мосора, студ. I. р. прав. 46. Ярослав Мулик, без занятя. 47. Іван Михас, студ. політехн. 48. Ярослав Навчук, б. студ. прав. 49. Михайло Орищин, студ. II. р. прав. 50. Петро Пасічник, дистар „Дністра“. 51. Петро Пастернак, дистар „Дністра“. 52. Василь Порайко, аб. ґімн. 53. Григорий Савицкий, б. студ. II. прав. 54. Яків Сеньків, студ. I. р. прав. 55. Іван Сенишин, без занятя. 56. Іван Сокіл, ст. I. р. теольоґії. 57. Теодозий Ставничий, студ. IV. р. фільос. 58. Роман Евген Ставничий, ст. I. р. прав. 59. Евген Стебіньский, студ. III. р. прав. 60. Шепарович, студ. прав. 61. Михайло Шишкевич, студ. IV. р. теольоґії. 62. Петро Ткачук, студ. I. р. прав. 63. Іван Йосиф Третяк, дистар „Дністра“. 64. Іван Турияньский, аб. ґімн. 65. Іван Туркевич, студ. I. р. прав. 66. Данило Вахнянин, студ. I. р. прав. 67. Іван Велигорский, аб. ґім. 68. Дмитро Витовский, б. студ. II. р. прав. 69. Стефан Волошиновский, абіт. ґімн. 70. Ростислав Заклиньский, студ. II. р. прав. 71. Ілия Живко, без занятя.

По 14 днів вязниці одержали:

1. Франц Андрусевич, абіриєнт реальної школи в Станиславові, 2. Роман Біліньский, студ. техн. 3. Олександер Николишин-Дереш, абіт. ґімн. 4. Андрій Дідик, абіт. ґімн. 5. Андрій Домашевич, диєтар „Дністра“. 6. Іван Докторюк, абіт. ґім., 7. Микола Ґреґоріїчук, абіт. ґімн. 8. Ярослав Гинилевич, абіт. ґімн. 9. Константин Єзерский, студ. прав. 10. Володимир Юринець, без занятя. 11. Йосиф Когут, абіт. ґімн. 12. Дмитро Луканюк, абіт. ґімн. 13. Юліян Максимчук, абіт. ґімн. 14. Іван Медвідь абіт. ґімн. 15. Мик. Мельник абіт. ґім. 16. Евген Михалічко, студ. прав. 17. Іван Мосяк, б. уч. ґімн. 18. Дамян Попович, абіт. ґім. 19. Лев Рожанковский абіт. ґім., 20. Юрий Шипайло, абіт. ґімн. 21. Микола Терлецкий, абіт. ґімн. 22. Богдан Витвицкий, абіт. ґімн. 23. Володимир Здебский, абіт. ґімн.

Розправу против Палятиньского і Каміньского рішено вести окремо.

По відчитаню присуду предсідатель трибуналу відчитував цілу годину мотиви присуду, де між иншими трибунал приняв, що зі сторони Поляків не стріляно, отже бл. п. Коцка они не застрілили.

Присуду вислухали обжаловані мовчки, а по присуді, коли прокуратор не забирав голосу, промовив обор. др. Охримович і зголосив іменем всіх засуджених жалобу неважности.

Телеграми.

Віденъ 5 липня. Міністер справ заграничних ґр. Еренталь виїде при кінци сего місяця на кількатижневу відпустку. Відпустку проведе під Віднем і урядові справи буде полагоджувати в тім часі.

Париж 5 липня. Берлиньский дописуватель „Matin“ каже, що висланє німецкої канонірки до Аґадір єсть лиш вступом до розпочатя конференциї о відшкодоване. Німеччина хоче побільшити свою кольонію Хамерун коштом французского Конґа, а в Марокку полишити Франциї вільну руку.

Париж 5 липня. Часописи доносять о близькім висланю анґлійского і французского кружляка до Аґадір.

Пекин 5 липня. Хіньскі часописи доносять, що в Мукдені вибухла холера.

Цїна збіжа у Львові.

дня 2-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11 80	до	12·—
Жито	7·90	„	8·20
Овес	8·50	„	8·—
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	13·—	„	13·25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	11·30	„	13 20
Вика	8·50	„	9 25
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	130·—	„	140 —
Конюшина червона	75·—	„	80·—
Конюшина біла	95·—	„	100·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчаїтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1^{30}**, **2**, 5·48, 7^{15}†) **8^{25}**, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6^{26}**, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).